

1895-03-01

AFSENDER

Christian Skredsvig

MODTAGER

Joakim Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Afsendersted:

Eggedal

Arkivplacering:

Mappe 22 nr. 57a og 57b

DOKUMENTINDHOLD

Afventer transskription

TRANSSKRIFTION

Afventer transskription

Egedal 1 Marts - 75

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 22 Nr. 57A

Kære Jakobim. Ja, Tak for Din gode Brev
og om Dit kort om "Den Tre". Det var meget
venligt af Dem at høre om mig. Trist blev jeg fornøjet
men da jeg tænkte over for en Tidsrække i Tiden
jeg fortalte jeg, brød min gode Vilje, da besluttede
jeg mig til ikke at svare. Men saa kom
den forrige Formiddag inden og mente at
det kunde mærke som nyttigt for min
Fremtid at være med a. p. o. Og saa har jeg
da skrevet til Dem og takket og lovet Brev
svare. Jeg har selvfølgelig af de bedste og
Postuler for min Brevskrivning, og da de altid
med Transport herfra havde lidt for mig ikke
næsten den nedover til Bjelkebanen, men
jeg har et andet to unge Gutter fra Skolen
Chinderkuning. Det er bare et broder
være for mine Brev - men de færre -
Ja Lief vil nok tage det fra mig, ingen
har bedre af et rende omkring end
han

da han nu lever for alvor og bliver for
rund i Formene. Hans Højde fra et
Ald som heter "Rudningen" (et Ald som er
ryddet op) hans Løgne kalder han om
"Rudningen". Her har været Rørkøbsmænd
Vær med fra 15° - 20° fra Berg - 35°
og værne inde med Høle inde i Dalen -
og en voldsom Nordvestvind. Det har
brændt i Kirkerne og Næsten midt i byen
med et Mirakel for mig, Udkrøst -
Din Skindboje har brændt mig afle,
for den er sin Nørdens blødt for liden
Jeg saa i den tre Uge, men med Storm
og Kuld, næsten skille i Hiet og ligesom
at blive gammel, med Gigt i Kuldene
og Nansen leve nedover Brene om
Natten - saa jeg, da det blev skille og
valblukt med polsk Guld og Haal
hvorom Næmmeløspildene - a Dag
skille fra mine Skiz, pakket Rygsæk
og drog nedover Dalen, over Haaen Lyng-
dal -

indover Næmmedal til Solvøsteteden
Kongeborg, hvor der skulde holdes Marked.
Det var en Tur paa en 80 Kilometer - og da
jeg vilde og kom tilbage samme Vej blev
det en 160 Km. Retover var det yndeligt
med frærende Kulde for Skerne, men
med Væsen paa Retover blev det smukt
med Snefeldt, saa det gik tungt tilbage
med Skerne paa Akker. I midlertid
var Grøden og Oldingen borte, og efter et
Gjensæbebad og en mængde Mad - og
Sovn var jeg nok saa respectable.
Jeg var der paa Markedet noget saa altså
afgjort, saa fuldstændigt yndigt, en ung tils
markspige danske Springdands -
der fandt ikke Ode for det som roste os
mest - jeg var selvfølgelig omvendt og var
paa Hænde og Gutter. Mit Graaen vilde
frøen. Gutterne var glade og fulde
de skulde nu more sig for et helt
morsomt Aars Tid med smukt Høst

og lang Vinter - . Paa en Smør
. 4-5 Alen over Caltup hang en Liden
Hest. Bygde, naar Hellingdansen var
vlet fra Tælle slog de Hæde og den
Bygden havde mig rundt i Aften
og de afprøvede Træk og Bygden sa
Dingling. 'og vi ropte Hæne -
Jeg maatte se da jeg fik se af Raket
overen stot og sov, roligt lænnet
mod Brandmuren ~~og~~ den havde
et Udbræk af overmød feststemning.
Der var der noget Museum i Lyk. med Kæbber
udklædt med klæderne. Rytter til Hest
i Hærsk. ? Jeg havde Brag for digt. i Kamke
paa noget Stet i Nordheden. Hvis jeg ikke blev
hindret af noget jeg ikke af Hæne over blev
det en voldsom flittig Sommer - fra Vaaren
udover for mig. Jeg var i gjore en ca 3-4
Billeder som jeg ikke faar Ro for. Skulde
der findes saadant Museum derude. Tog jeg
muligens en Tur derned i vaar. Hvor længe var
"den tye"? det kunde være mere et se den.

Kære Deres frødefrige Venner, jeg tænkte
 jo den Agtelse saa lidt og dog saa meget,
 hendes gode, bære Hustru og Moder.
 Gjæve, dem ser jeg i Forbindelse med
 Jaakim og Ederes Hjem - saa lidt
 jeg tænker paa Eder. Jeg skrive
 om det som Deres Brev ikke kan
 løse rammen. Vi ved jo alle hvad
 det er at have en som man holder
 mest af, og af den har vi gjenstand.
 Vi kan ogsaa tænke os at blive skuffede.
 Men naar saa efter lang Tids Tid
 Lykkeligheden staar der og siger: jo det har hent
 Dig, du har ikke spist det der. Hilsen Dig -
 Ja er det som mange Vædners Undergang.
 Men man jo saa lidt har løst og hørt om noget
 Agtelse, saa staar man dog hjælpeløs, enden
 om det der blev det. Fineste og os ender -
 Hvis man faar beholde sin Fortand, man ma

svømme og lidt at krybe om som et Børn,
 i en Blodbeholder af Gode og Ensomhed -
 saa omvælt kan man gaa - og altsammen
 bliver man ogsaa fortrøst med det der
 ogsaa. Men man maa klare det alene -
 eller ikke klare det. De skrymper om hvad
 der har hent mig. Jeg har dog haardt alt
 enden Troen paa det Gode og Gudsbedes
 Magt - jeg holdt paa at sige Al-magt.
 Jeg har arbejdet mig Trøst ved et Arbejde
 som optager mig, jeg har nogle gode Ven-
 ner som gør det at tænke paa - og
 omhyggens kan jeg faa om det meget ikke,
 allfor lidt pænt, inden den store Skil-
 led kommer. Varis Trøst!
 Og saa antyder De ikke noget om dette
 det nogen - det spinger nok om
 Tiden ligevel. Jeg har det godt om,
 især inden Medicamentet - og spiser
 som en Lander. Og saa vil jeg ikke
 tænke. Andre har det ogsaa ont.
 (myst aandrigt - hem?)

Wærskiold er i Italien (for et
deilig Navn, Italien!) og kommer
hjem over Kjöbenhavn. Jeg er endnu
i Gjæld, men naar jeg, som jeg haaber
snart kommer ud af den og kommer
paa den anden Side - Hei! da ruller
jeg med et stort Locomotiv for min
Vogn nedover til de gamle herlige
Mestre, jeg ogsaa! Den gamle Kunst
vioker saa deilig stille.

Ja - nu har Du faat læst meget
Literatur af mig, gamle Dyrspinder
nu faar Du og Fru Agnete leve
bra og være paa det hyggeligste
billet fra Eders hængsler

Christian

som ogsaa glæder sig til Vaaren.